

1. POLICA (3) *sb f*

o oraz a jasne.

sg *N* polica (3). ◇ [G police.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.; poza tym XVII w. w innym znaczeniu.

1. Szafka z półkami, skrzynia służąca do przechowywania czegoś, przeważnie artykułów spożywczych; *theca BartBydg; repositorium Cn* (2) : *Theca* (teca), policza *BartBydg* 155b; [Volck Sssv; Nie záprzątał fzkátuły drogimi ziółámi/ Ani fwoiey police wonnymi wodkámi. *ZbylPRozm* B4v].

Wyrażenie: »polica chlebowa (*a. chlebná*)« [szyk 1:1] (2): Panarium, Spiżárnia chlebowa álbo kofz/ wiefzádłá ábo policá chlebowa. *Mqcz* 276a, 203b.

2. [Wąski pas ziemi odrzucany na bok odkładniq pługa przy oraniu: Policza, Zagon *Cervus F42* 324.]

Synonimy: 2. skiba, zagon.

EB